

(כח) **בְּשָׂבִיל שְׁנִים עָשָׂר יְסוּרִין אֵין רוֹאִין דִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם. וְאֵלּוּ הֵן: (א) מִי שֵׁישׁ לוֹ דְּקִדּוּקֵי עֲנִיּוֹת – הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ; שְׁנֵאמַר (לוי כ, טו): "יִחְלַץ עָנִי בְּעָנְיוֹ", וְדָרְשׁוּ ו"ל (ינמות קג, ג): בְּשָׂבִיל עָנְיוֹ יִחְלָצֶהוּ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם. וְתַנְיָא (עירוזין מא, ג): שְׁלֹשָׁה אֵין רוֹאִין דִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם: חָלִי מַעֲצִים, וְדְקִדּוּקֵי עֲנִיּוֹת, וְהִרְשוּת ל. (ב) מִי שֵׁישׁ לוֹ לְקוֹי בְּחָלִי מַעֲצִים; שְׁנֵאמַר (מהלים נד, יג): "אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר תִּיִסְרְנוּ יָהּ, וּמִתּוֹרֶתְךָ תִּלְמָדְנוּ", וְדָרְשׁוּ ו"ל (ברכות ה, א): דְּבָר זֶה לְמַדְנֹה מִתּוֹךְ תּוֹרֶתְךָ. קַל וְחֹמֶר מִשֵּׁן וְעַיִן, שֶׁהוּא אֶחָד מֵאַבְרֵי שֶׁל אָדָם, לִאֲיוּצָא בְּהֵן לְחֵרוֹת; יְסוּרִין, שְׁמִמְרָקִין כָּל גּוּפּוֹ שֶׁל אָדָם, לֹא כָּל שְׁכֵן?! אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: נֶאֱמָרָה 'בְּרִית' בְּמַלְחָ (ויקרא ג, יג), וְנֶאֱמָרָה 'בְּרִית' בְּיְסוּרִין (דברים כח, טט); מָה הַמַּלְחָ מְקַיֶּמֶת לִבְּהַשֵּׁר וּמִמַּתִּיקָתוֹ, אִף הַיְסוּרִין מְמַתִּיקִים אֶת הַחֲטָא מִגּוּפּוֹ שֶׁל אָדָם. וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי (שבת קיט, ג): יָהּ חֲלָקִי עִם הַמַּתִּים מִחָלִי מַעֲצִים. (ג) מִי שֵׁישׁ לוֹ אַחַת מֵאַרְבַּע מִרְאוֹת נִגְעִים לִבְּ – אֵינוֹ אֵלָא**

להפליגן. [כח] שנאמר וכו' בגמ' מוסיף: שכן קורין בכרכי הים לינוקא - פתייא. [כט] בעוה"ז ובעוה"ב שיש לו חלק טוב בין בעוה"ז בין בעוה"ב [עץ יוסף]. [ל] והרשות מי שיש לו נושין [רש"י]. [לא] יוצא בהן וכו' בגמ' וכן במנוה"מ: עבד יוצא בהן וכו'. [לב] מקיימת וכו' במנוה"מ (וכן בגמ'): ממתקת את הבשר אף יסורים ממרקים את החטא מגופו של אדם וכו'. [לג] מארבע שאת (כצמר לבן) ותולדתה (כקרום ביצה). בהרת (עזה כשלג) ותולדתה (כסיד ההיכל) ורש"י. וע' נגעים א, א. ומי שיש לו אחד מד' מראות נגעים

